

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Milleniul“.

II.

Nu suntem noi Românii mulțumiți, că am trăit... ani, și nu avem cuvânt de mulțumire, că trăim azi împreună cu Maghiarii: acesta e adevărul asupra simțimentelor noastre, și făcându-ne am fi, dacă am zice, că mulțumiți suntem.

Nu e însă nici o cauză bună, care poate să fie servită prin făcându-ne; dacă se vor fi găsit deci și printre Români oameni, cari simulează mulțumire, acestia numai în serviciul unei rele cauze pot să stea. Nouă, celor mulți, cari suntem oameni cinstiți și sinceri, un singur lucru ni s'ar pute cere: să nu turburăm sărbătoarea dând nemulțumirea noastră pe față.

E timpul să ne dăm seamă, dacă trebuie ori nu să facem lucrul acesta.

În anul 711 d. Chr. Arabii au trecut sub conducerea lui Tarik strimtoarea numită și azi Gibraltar (Gebel al Tarik) și s'au făcut în urma victoriei câștigate la Xeres de la Frontera stăpâni asupra unei mari părți din Spania. Păgani nemiloși, ei au stăpânit cu multă asprime, și Spaniolii, creștini ca noi și Latini ca noi, au purtat timp de peste șapte sute de ani o foarte grea luptă, ca să scape de asupririle năvalitorilor. Cu toate acestea, dacă Arabii, azi popor inofensiv, ar pune la cale o sărbătoare întru amintirea bătăliei dela Xeres, întreaga lume civilizată ar lua parte la acea sărbătoare și Spaniolii ar fi considerați ca niște barbari, dacă ar sta posomorîți la o parte. Căci năvalitorii aceia, stăpânitorii aceia aspri, asupritorii aceia nu și-au petrecut viața pe mâncate și pe beute, ci au întemeiat una din cele mai strălucite vieți. Când zicem „Tarik“, vedem în gândul nostru orașe bogate ca Sevilla, Cordova și Grenada, vedem palate mărețe ca Alhambra, vedem corăbii încărcate de mărfuri scumpe plutind pe mări depărtate, vedem bărbați luminați, care și petrec nopțile întregi în nedormire scrutând tainele firii, vedem înalte așezăminte de cultură, unde mii de tineri se adunau din toate părțile lumii, ca să primească învățătura și să o ducă cu dinșii. N'am fi noi popoarele din Europa astăzi ceea ce suntem, dacă acel Tarik nu li-ar fi deschis atunci Arabilor drum în Europa.

În anul 1223 d. Chr. Mongolii lui Temurđji s'au făcut în urma victoriei dela Calca, stăpâni asupra unei mari părți din Europa și Tătarii veniți cu dinșii s'au așezat în peninsula numită și azi Crim (cetate). Păgânii și Tătarii acestia, au fost aspri, asupritorii și ei, ba chiar înfricoșăți.

Nu numai Românii și Maghiarii și Leșii, ci chiar și popoarele mari ale Apusului tremurau, când le venia vestea că și-a ridicat Nogai ori Hanul Ghirai cetele de călăreți și-a pornit în fruntea lor spre Carpați. Azi Tătarii sunt și ei popor inofensiv; lumea însă ar sta cel mult nepăsătoare, dacă ei ar pune la cale o sărbătoare întru amintirea victoriei dela Calca, și Rușii n'ar fi considerați ca barbari, dacă ar turbura sărbătoarea. Căci n'au fost pentru Răsărit Tătarii ceea ce au fost pentru Apus Arabii. Când zicem Nogai, vedem în gândul nostru câmpii călcaute de copitele cailor, sate și orașe date pradă focului, bogății prădate și risipite, femei silite și tirite în robie.

Maghiarii, tot năvalitori și ei, nu sunt popor inofensiv și ne poftesc să luăm parte la sărbătoarea ce pun la cale întru amintirea descălcării lor, sub conducerea lui Árpád. Trebuie deci să facem astfel, ca lumea să nu ne iie drept niște barbari și să ne dăm seamă, ce vedem în gândul nostru, când zicem „Árpád“.

Nu sunt Maghiarii deopotrivă cu Arabii, dar nici deopotrivă cu Tătarii. Ei însă ar pute să fie un fel de Arabi ori un fel de Tătari.

Să ne dăm deci seamă despre cele petrecute și să facem ceea ce se cuvine unui popor cu aspirațiuni culturale. Mult am suferit noi dela Maghiari și departe ar fi azi ajuns neamul nostru, dacă n'am fi avut soarta de a mistui cele mai bune puteri ale noastre în luptă cu dinșii. Trebuie însă să trecem cu vederea propriile noastre suferințe, dacă pentru lumea cea mare a rezultat vre-un folos din descălcarea lui Árpád.

E azi oare-care civilizațiune aici pe pământul stăpânit atâtea timp de urmașii descălcătorilor, sunt oare-cari bogății, e oare-care cultură, e oare-care feciere omenească: sunt toate acestea fiindcă, ori sunt ele cu toate-că pământul a fost stăpânit de Maghiari!?

Dacă sunt fiindcă, avem să stăm respectuoși în fața sărbării; ear' dacă sunt cu toate-că, atunci avem să ridem, când ei plâng și să jelim, când ei se veselesc.

Acesta ar fi, dacă ar fi, unul dintre cuvintele, care ar pute să ne determine a ne călca pe inimă și a nu turbura sărbătoarea.

Încă odată: să ne dăm fiecare în parte seamă, dacă-l avem ori nu.

Al doilea cuvânt e oportunitatea.

Sunt între noi oameni, care nu mai cred, că vom pute ajunge să ne înțelegem și să intrăm la bună învoială cu Maghiarii, nu e însă nimenea, care nu dorește, ca să ne înțelegem și să intrăm la învoială cu ei. Lasă, că e grea lupta

pe care o purtăm, că sunt mari jertfele ce trebuie să aducem în lupta aceasta, și că dorința de a termina lupta e firească, dar sunt și mari interese naționale, cari cer, ca să curmăm cât mai curând vrajba cu Maghiarii. E însă lucru învederat, că înțelegerea va fi cu atât mai anevoioasă, dacă manifestările nemulțumirii noastre se vor urma, ca note discordante, și în timpul sărbării.

Avem dar' să ne dăm seamă, dacă putem ori nu, ca oameni rezonabili, să sperăm, că Maghiarii vor ajunge în cele din urmă și ei la recunoașterea adevărului și vor fi accesibili pentru pace.

Dacă da, atunci trebuie să profităm de ocaziune spre a-i îndulci, pentru-că să fie mai accesibili pentru pace.

Al treilea cuvânt e nevoia.

Pretențioși, plini de încredere în sine, inclinați spre violență și gata în fiecare clipă de a risca totul, Maghiarii cer nu numai să ne călcăm pe inimă și să ne dăm nemulțumirea pe față, ci chiar să mințim simulând mulțumire.

Dacă am fi uniți cu toții, ei ar înțelege, poate, că le e absurdă pretențiunea. Sunt însă și între Români oameni slabi de ânger, cari intră în vederile lor și astfel îi încurajază făcându-i să creadă, că n'au decât să procedă cu asprimea cuvenită, pentru-că să ne plecăm cu toții în fața lor și să facem de frică ceea ce nu voim.

Nu mai încap dar' nici o îndoaie, că ei vor căuța să ne siluiască, și trebuie să ne dăm seamă, dacă mai avem ori nu destulă putere, ca să ne împotrivim.

Cei mai hotărâți dintre luptătorii nostri parte au fost nevoiți să părăsească țeara, parte abia de curând au scăpat din temnițe și nici nu se simt, nici nu sunt liberi, ci amenințați în fiecare clipă de nouă lovituri.

Ce facem noi? — Intrăm fără de dinșii în luptă? le cerem să se expună din nou alătura cu noi — ori stăm uniți, ca să-i crățim pe dinșii?

Ce trebuie să facem ca oameni cu conștiință de dignitate!?

Mai sunt abia câteva luni de zile până la sărbare, și trebuie să ne dumerim cât mai curând, pentru-că hotărârea să ne fie luată la timp și să ne prezentăm în fața lumii ca popor pătruns de o conștiință unitară, ear' nu ca turme zăpăcite, cari nu știu încotro să apuce.

Misiunea Românilor în Ost. „Allgemeine Zeitung“ publică în adausul ser literar din anul 332 un articol intitulat „Regele Carol al României“. Datele politice și-e ia din scrierea dlui D. A. Sturdza: Europa, Rusia și România. Pe baza lor se concludă, că „Românii formează acum un zăvor de

oțel, care închide Rușilor drumul spre Constantinopol“.

Articolul citează în articol și o vorbire a Regelui, care a zis, la observarea, că ar fi fost „predestinat“ pentru o misiune mare: „Nu refuz această observare; pentru-că eu am credință, că provelința are bune intenții pentru țeara mea și poporul meu“. Despre apropierea de puterile Europei centrale se zice, că „ea va deveni sub guvernul partidului liberal, sub Dimitrie Sturdza, și mai intimă“. Articolul sfârșește așa: „Într'adevăr Regele are drept să vorbească cu încredere de viitorul României. În gura acestui principe al faptelor, cuvântul acesta are o adâncă importanță...“

Astfel de voci, evident bine informate, ne încălzesc și inima noastră, care bate mai tare sub impresia bucuriei ce ne-o lasă astfel de articoli.

Dualismul maghiaro-român.

„Dreptatea“ scrie în numărul 256 un articol, care pledează pentru grațierea și a Dlui V. Branice. Această dorință de sigurnimenea între noi nu o are mai slabă, decât „Dreptatea“. Din acest incident „Dreptatea“ scrie însă și un pasagi, pe care trebuie să-l reproducem:

„Efectul faptelor încredinate — ca în palmă! Estă adevărata probă a incorectității, a netemeinicii procedurii și urmării înscenate și consumate în anul trecut contra redactorului nostru. Timpul a produs proba vizibilă, pipabilă și nerăsturnabilă a nevinovăției, și această probă azi a devenit deja prea băteătoare la ochi. Toată lumea română este de credință și de convingerea, că redactorul nostru suferă pe nedrept! Și oare este aceasta consult, prudent și rațional din partea guvernului maghiar, de a suferi chiar în timpul de față, în timpul când peste noapte poate să ne bată la ușă vocea imperativă a genului adevărat patriotic zicând: „Români, uitați toate și țineți cu Ungurii!“ și vice-versa: „Unguri adunați Români pe lângă voi!“ Credem că nu.

Cerem următoarele lămuriri:

Ce situație se înțelege noi, că s'ar pute ivi „peste noapte“, cerându-ne a ne pleca „geniului adevărat patriotic“ de a ne „aduna“ cu Ungurii împreună — și în contra cui? Noi și Ungurii nu avem nici un dușman comun, în contra căruia am ave cu ei să ne înțelegem. Cerem totuși lămuriri!

Cehii — împăcați? O telegramă particulară a ziarului „Budapester Tageblatt“ anunță, că Cehii-tineri, nobilimea înaltă conservatoare și guvernul s'au înțeles pentru o pace, a cărei condiție se fie introducerea limbii cehe ca limbă de oficiu. Sunt înșimtoame, cari indică și o apropiere entră Germani. Se zice că tratările s'au început cu conlucrarea contelui Bidei.

Alegerile în congregațiuni.

În fața alegerilor ce se vor face în congregațiuni este de dorit, ca Românii să iie și dinșii poșite. Chiar și acolo, unde membrii congregaționali români sunt într'o disparență minoritate, pentru a accentua drepturile ce avem în comitate, Românii toți să dea voturile pentru un Român, a cărui candidare să o hotărască în comună înțelegere.

În decursul discuțiilor din congregațiuni se vorbească pretutindenea românește și unde fac a cincia parte din totalitatea membrilor, să ceară și limba protocolară românească.

Maș preses de toate însă e de dorit să se constituie în club comitatens: toți membrii români să aleagă un birou central, cu președinte, vicepreședinte și doi secretari. Deasemenea să se constituie club în fiecare cerc electoral și să hotărască asupra relațiilor ce trebuie să se lege între clubul central cu cele provinciale pe deoparte, precum și a legăturii ce trebuie să se facă între toate cluburile centrale comitatense românești. Numai așa, în chestii mari se poate proceda la o luptă uniformă, energică și cu speranțe de succes.

Din Bihor.

Oradea-mare, 28 Nov. 1895.

Progres este scris pe steagul omenirii. Această devisă trebuie să o avem și noi Românii din comitatul nostru dacă voim a ne număra în șirul celor vii.

Precum are datorința fiecare om a progresa într'ale sale, astfel și noi, ca Români, ca o parte întregitoare din corpul scumpei noastre națiuni, avem datorința sfântă a progresa și în cele naționale.

E drept, că frații nostri dintr'alte părți au început activitatea de mai mulți ani, și cum vedem, până acum au ajuns un rezultat îndestulitor. Să vedem ce au lucrat, și cum lucrăm noi!

Dacă voim a spune adevărul, trebuie să recunoaștem cu rușine, că nimica. Să vorbim despre un lucru mai recent. E știut, că în toamna aceasta s'au săvîrșit alegerile de membri în congregațiunea comitatensă. Fiind noi Românii aici în acest comitat într'un număr impunător, am așteptat că toți să corăspundă datorințelor lor morale, alegând de membri unde se poate numai Români. Impulsul se așteaptă din centru.

Ce se săvîrșește în centru?

Unii se pun și convoacă un fel de conferențe. Scopul merită laudă, dar mijlocul, modul a fost foarte greșit.

A fost greșită acea conferență din mai multe puncte de vedere, în special însă, că convocatorul a fost condus și de astă-dată de patima separatismului, ignorând prin delatărare, pe unii Români inteligenți, atât din centru, cât și din giur. Este și se poate lua

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Frumoasă...

Frumoasă ca un vis frumos
De farmec și magie,
Ai apărut în calea mea
Și 'n viața mea pustie.

Cât am simțit cum chipul tău
În suflet 'mi-se sapă...
Ear' ochii mei cu lacrimi
De-atuncia se adapă.

Și nu pot gândul să-mi abat
Din sborul lui pe-o clipă:
Pribeag plutește 'n giurul tău
Pe-a dorului aripă.

Căci te iubesc prea mult de tot
Cu-o dragoste păgână
Făcându-te pe viața mea
De-apururea stăpână.

Și mă muncesc de dorul tău
Cât n'am liniște, pace,
Dar' suferința dragostei
Așa de mult îmi place!

O! sunt așa de fericit
Când singurel cu dorul,
Din sfînte visuri îmi zidesc
În minte viitorul...

Pe când din negura de vremi
Frumos-ți chip se 'nchiagă
Și simt cum viața mea cu-a ta
Unindu-se se leagă!

Plângînd adese mă deștept
Din sfînta mea visare...
O! viitorul meu un vis
Frumos de tot 'mi pare...

Încât în întruparea lui
Să cred abia îmi vine:
O viață 'ntregă să trăiesc
Alătura cu tine!

Emiliu Sabo.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriot.

Tradus de I. E. Prodan.

(Urmare).

— Avem invidioși... Și apoi sunt atâtea glume proaste.

— Nimeni nu riscă astfel de glume, zise Germanin cu un aer moros, mergînd să închidă fereastra... De când am cetit hărta aceasta, 'mi-au venit o grămadă de reflexiuni, pe cari nu le făcusem nici-odată și cari isbesc în mine deodată... Laurenția este tinăra și eu sunt îndoit de bătrîn ca ea; ea iubește petrecerea și noi nu suntem amuzanți; în sfîrșit eu sînt un urs și acest domn de sus e un frumos băiat...

— Un băiat atât de rezervat, atât de evlavios!... Eu nu pot crede ca el să fie capabil de o atare blăstămăție!

— Tu nu cunoști lumea, Hiacint, tu judeci pe alții după tine... Vezi tu, noi nu înțelegem nimic din ale femeilor, nici unul, nici altul... Ah! numele unui teanc de mărfuri, strigă Germanin punîndu-se ear' să

șeadă. Aș vrea deja să fie seară... Sufer prea mult.

— Vei merge în jos?

— Mă întreb? urmă Germanin cu o voce amară și iritată.

— Ascultă, frate! reluă bravul Hiacint după-ce a meditat un moment, voești un stat bun? Pleacă numai decât la Rembercourt. Dacă această aculare are vre-un temei, este mai bine a preveni răul decât să trebuiești a-l pedepsi. Prezența ta va împedea pe femeia-ți de a comite o greșală și poate o va mîntui.

— Nu, replică neted Germanin, acum dacă 'mi-a intrat bănușea în cap, un astfel de expedient nu 'mi-o va delătura... Presupunînd, că află pe Laurenția liniștită în grădina sa și, că nimic nu se petrece în seara aceasta, 'mi-aș zice totdeauna: „Dacă n'aș fi sosit, ce s'ar fi întemplat?“ Și aș fi neînterupt turmentat de o bănușală; nu, să știu că am să crep, voui aștepta până pe înopate, mă voui strecura în jos fără a fi văzut... și îmi voui ave inima liniștită.

— Atunci tu mă vei lăsa cu tine

— Vino dacă vrei!... Acum să ne apucăm ear' de lucru!... Și să ne dăm merim!

Își reluară scrisorile, dar' nici unul nici altul n'aveau mare poftă de lucru. Cifrele se încureau înaintea ochilor lor și spiritul li era aiurea. Oarele treceau încet, în tăcere și fără a se sfîrși. Auziră pe Havier Duprat reîntrînd în apartamentul seu și punîndu-se la masa sa de scris. Hiacint făcî un gest elocuent, arătînd spre plafond, ca-și-cum ar zice:

— Vezi tu bine, el stă acasă și oamenii îl calumniază.

La ce Germanin răspunde dînd din umeri. Soarele alunecă puțin câte puțin de-alungul capucinelor înfloriți, se sul la primul etagiu, apoi sbură pe virful coperișului. În curtea mai puțin luminoasă, unde încă tot plutiau aromatice mirezme de dresuri, băzaiatul albinelor se domoli, apoi Catina veni să anunțe că prânzul era gata. Nici unul n'avea voe de mîncare; se încercau să mîncească cu silă, dar' bucatele le sta în gît, și stătura cu coatele răzimate de masă, zice o vorbă, lîngă mezelicurile de care nu se atinseseră, până în momentul când amurgul întinse tablele de masă ale sale.

de separatism și ignorare acea vedere greșită, ce s'a manifestat și de astă-dată, că numai advocații și protopopii din centru pot să facă ceva salutar în această privință.

Ei bine, au fost convocați la acea conferință prealabilă vre-o 10—14 inși, cari după părerea convocatorului, trebuiau să fie toți naționaliști buni.

Fapta dovedește credința omului, astfel și aici s'a dovedit într'un mod eclatant interesul viu față de toate lucrările naționale, prezentându-se cei convocați, la prima conferință, în număr imens de 5 zi cinci inși, iar la a doua conferință 3, zi trei inși. Eată oglinda stării noastre în privința naționalismului!

Eată zelul și dorul de progres. Dar' nu e mirare!

Societatea noastră e prea-prea. Unii sînt conduși de patima confesionalismului, de cugeti, că sîntem în epoca Arianismului, chemați fiind a combate dogmele. Aceia nu sînt pătrunși de făcarea cea sfântă a naționalismului, nu vreau să recunoască, că cerțele interne slăbesc, nu vreau să știe, că atât unitul, cât și neunitul Român o limbă are, care ne este tuturor comună, și avem datorită a o păstra și cultiva pentru descendenții nostri.

Alții earăși sînt conduși de patima separatismului, avînd vederi greșite și sclintite, de a delătura pe unii sau alții, mai ales preoți, atât din centru cât și din giur, cari ar putea lucra mult umăr la umăr cu ceilalți.

În loc ca să atragă pe această clasă, care are atingere zilnică cu poporul prin ignorare o înstrăinează numai. A trecut era absolutismului, toți s'au trezit, și toți pretind cu drept cinstea cuvenită. A trecut timpul, când unele familii pretindeau a fi conducători, a trecut era Fanarioșilor.

Prin aceasta nu vom să zic, ca să nu fie conducător. Da, ne-am bucura mult, vîzînd în fruntea afacerilor noastre un bărbat plin de iubire, dreptate și abnegațiune, căruia i-ar urma gregarii conștii de chemarea lor.

Ce tocmește unul, zice proverbul strică zece. Astfel am ajuns, ca drept răsplătă a acestei conferințe prealabile că noi Românii la alegerile amintite am căzut într'un mod rușinos, alegîndu-se în mai multe locuri unde erau până acum români, străini.

Și nici că se putea altfel! Unde era vorbă, ca să se aleagă unul sau altul, veniau alții și îi ștergeau, și puneau de bun capul lor, pe alți candidați. Aceasta este la noi înțelegerea, concordia.

Ca să dovedesc letargia noastră, nu am decât a mă provoca la starea, că noi de aci — pe lângă toate-că am dat bărbai pentru scumpa noastră națiune — stăm îngrămădiți fără-că să facem ceva. În alte orașe și comitate avem bănci românești, cari înfloresc și fac progrese. Cei mai aproape de noi sînt de ex. Sălăgenii și Aradanii. Ei au făcut ce au putut, și ce au făcut este vrednic de toată lauda. Numai noi sîntem, cari nu putem arăta nici un rezultat. Ce bună ar fi în Orade o bancă românească! În Orade zilnic putem vedea Românii mai la toate băncile, cari pentru noi Românii numai nu fac nimica. Avem în comitat ba chiar și în centru un număr considerabil de țărani români, cari — din lipsa poveștelor — au bani depuși în băncile jidano-maghiare câte 5—15.000 fl.

Jidovii fac geschäft cu bani românești, se îmbogățesc, ear' noi staționăm din cauza unelor slăbiciuni, cari ar trebui să le lăpădăm chiar acum, când focul ne arde.

Atîta deocamdată în interesul binelui comun, avînd firma speranță, că bărbai chemați a conduce afacerile vitale ale poporului român din comitatul nostru vor înțelege glasul timpului și vor depune pentru totdeauna armele ruginite și nedemne pentru secolul present, când pretutindenea vedem lucru, și mai presus de toate — redeșteptarea națională.

Cine are urechi de auzit, să auză.

Omicron.

Din Turda.

Din Turda primim următoarele:

La 30 Nov. am fost recercat din partea poliției orășenești, ca pe baza ordinațiunii ministeriale să dau în timp de 15 zile statutele despărțimentului Asociațiunii transilvane pentru a se subșterne spre aprobare la înaltul minister.

La această provocare am răspuns că despărțimintele Asociațiunii nu au statute separate, ci sustau numai pe baza statutelor generale ale Asociațiunii, cari se află la direcțiunea centrală din Sibiu și sînt întărite de guvern. Ba precum știu în timpul mai nou s'au făcut dispozițiuni și pentru despărțiminte.

Vladușiu.

Ziua de întrunire a membrilor congregațiunii comitatense Români, pentru a se înțelege asupra ținutei față de viitoarele ale-

geri de oficiali comitatensi au defil-o pe 5 Decembrie d. a. la 2 ore: În sensul acesta s'a trimis convocator special la adresa fiecărui membru.

În raportul ce v'am trimis în zilele trecute, v'am amintit că se vor conchena în zilele prime ale lunii Dec., atunci încă nu știam ziua.

Adunarea generală

a „Reuniunii“ învătătorilor gr.-cat. români din jurul Hațegului.

Onorată Redacțiune!

„Reuniunea învătătorilor gr.-cat. români din jurul Hațegului“ și-a ținut adunarea generală din acest an în Orăștie la 3 Nov. st. n. a. c. Președintele Reuniunii Ioan Ianza, vicarul Hațegului neputînd lua parte la adunare (Era bolnav, și după-cum se știe a și răposat în 11 Nov. a. c.) dl Stefan Pop, protopopul Orăștiei a fost însărcinat cu conducerea ședințelor.

Domnul Stefan Pop, primind sarcina onorifică de president s'a născut din toată inima, ca adunarea generală să reușască cât mai splendid.

Fiind zi de Duminică, la 9 ore a. m. s'a început serviciul divin în biserica gr.-cat. română din loc, la care au participat toți învătătorii prezenți luînd parte activă la cântări. La finea serviciului divin, dl Pop, explică poporului însemnătatea adunării generale de azi și îl roagă să se prezenteze la adunare în număr cât de mare.

După acestea învătătorii se duseră la casele protopești grat. din loc, unde pe la orele 11 a. m. dl Stefan Pop în cuvinte alese, făcînd descrierea evenimentului îmbucurător a înălțării preabilitului nostru Arhiepiscop și patron Dr. Victor Mihali, la scaunul metropoliei, îi urează viață îndelungată, și deschide adunarea generală între aplauze furtunoase de „se trăească“.

Conform ordinei de zi se cetesc hărțile oficiale soșite dela inspectoratul regesc, dela căpitanatul orășenesc, dela cassarul reuniunii, care fiind bolnav nu se poate prezenta la adunare, precum și scusele unor membrii impedeți de a participa la adunare.

Urmează constatarea membrilor prezenți. Aci se încinse o înversunată discuție din cauză că nici un preot nu s'a prezentat, ear' dintre învătători au lipsit foarte mulți. (De ce acest indiferentism? Red. „Trib.“) Au fost însă de față și merită toată lauda membrii, cari totdeauna au luat parte la adunările generale și au dovedit cel mai mare interes față de Reuniune.

Înainte de a se trece mai departe, dl Stefan Pop propune a se trimite telegramă de omagiu Excelenței Sale Dr. Victor Mihali în Blaj, precum și marelui macenat al școalei române din Țeara-Hățegului, Marii Sale Petru Pop, vicar capitar în Lugos, ceea-ce cu aplauze furtunoase se și primește.

Apoi citește notarul Stefan Țarină raportul comitetului, din care se constată între altele, că „Reuniunea“ pășește încet, dar sigur, către marelui ei scop, care este înaintarea culturii poporului prin ridicarea școalei populare în prima linie a învătătorului, la acel nivel științific, ce-l compete după chemarea sa sublimă.

Lipsind cassarul, notarul Trimbișoniu citește venitele și spesele reuniunii făcute în anul expirat, precum și bilanțul făcut, din care se constatează cu bucurie, că averea curată a Reuniunii se urcă la suma de 504 fl. 79 cruceri.

Se alege apoi comisiunea pentru cenzurarea rapoartelor făcute, în persoanele domnilor Atanasie Bologa, Valeriu Recei și d-na Sofia Bria, care la timpul sau a raportat prin referentul Atanasie Bologa, că ambele rapoarte cu laudă se iau la cunoștință, cu observarea, că: comitetul s'au deosebit de la încasarea taxelor restante și interesele obvenitoare după unele obligațiuni private.

Acum ar fi trebuit să se cetească raportul bibliotecarului, ceea-ce nu s'a efectuat din cauză, că bibliotecarul din motive necunoscute a lipsit dela adunare cu raport cu tot. Deoarece însă raportul comitetului a dat suficiente informațiuni relative la bibliotecă, adunarea de astă-dată absoalvă pe bibliotecar dela cetirea raportului.

Interesante au fost apoi disertațiunile cetite. Se insinuaseră mai multe, dar fiind timpul înaintat, au disertat numai d-na Sofia Bria despre „Invătătorul în societate“ și Stefan Țarină despre „Întrebări și răspunsuri“.

După votarea bugetului pe anul viitor, se decide ca adunarea generală viitoare să se țină în Lupeni la timpul, ce se va satori de comitetul central.

Se primește propunerea presidiului, de a se face o reprezentațiune la venerabilul consistor, ca să binevoască a impune domnilor preoți a se înscrie de membri ai „Reuniunii“; deasemenea se primește cu plăcere propunerea membrului Demetriu Maniuc, ca

comitetul central să se întreprună la venerabilul ordinarat, ca să ordoneze încasarea pașalelor de călătorie a membrilor ordinari ai „Reuniunii“.

Comisiunea pentru înscrierea membrilor noi și încasarea de taxe raportează prin referentul său Ioan Muntean, învătător în Cudjir, că s'au încasat 9 fl. v. a., dl Stefan Pop s'a înscris de membru al „Reuniunii“, ear' d-na Sofia Bria, fiind până aci membră ordinară, acum s'a înscris de membră fundatoare a „Reuniunii“.

După terminarea unor afaceri mai mărute pe la orele 3 și jumătate p. m. între însușite urări de „se trăească“, președintele declară adunarea generală de finită.

După aceea a urmat prânzul comun în sala hotelului „Csösz“, unde domnul Stefan Pop ținînd primul toast pentru înaltul patron al „Reuniunii“, Excelența Sa Dr. Victor Mihali, metropolitul Blajului. Stefan Țarină pentru neobositul „președinte ad hoc“, apoi ear' președintele pentru actualul cap al dieceșei, Presfinția Sa Petru Pop, vicarul capitular etc.

În decursul mesei ne-a surprins dl Dr. Stefan Erdélyi și soția din Orăștie, trimițînd un premiu de 15 fl. v. a. pe seama aceluși învătător, care la adunarea generală viitoare va dovedi cel mai mare progres cu elevii în cântările bisericești. Frenetice urări de „se trăească“ răsplătîră învătătorii nobila faptă, care e un bun augur pentru viitoarea noastră înaintare.

Petrecerea a durat până seara târziu, când apoi ne despărțirăm îndepărțîndu-ne spre a continua nobila misiune întru înaintarea culturală a iubitului nostru popor.

Păucinești, 5 Noembrie 1895.

Stefan Țarină,
invătător.

Din Bucovina.

Cernăuți, 18 Nov. 1895.

(Mănuștea Putna. — Administratorul actual al dieceșei. — Guvernul. — Poporul băștinăș).

Un profesor distins de teologie dela universitatea din Cernăuți spune într'un op, că dintre toate mănăstirile care se aflau pe teritoriul Bucovinei, cea mai de frunte în privința reminiscențelor istorice a proprietăților sale întinse și a pozițiunii privilegiate față cu episcopia Rădăușului, este mănăstirea Putna.

Aceste șire sînt în stare a deștepta și a întări în fiecare Român bucovinean simțul neamului cărui aparține, din al cărui trecut s'au păstrat în ciuda tuturor atacurilor barbare astfel de monumente până în ziua de astăzi.

Și într'adevăr, din toate părțile pelegrinează necontentit Românii la mormîntul lui Stefan-cel-mare, spre a culege nouă puteri în contra acelora, cari au înfipit acum colții chiar în mîduva sîrmanului popor băștinăș.

Calătorește, nenorocitul Bucovinean, la Meca aceasta și imploară scutul geniului nepăritor! Nu te întrista de tristul aspect al mănăstirii de astăzi, ale cărei odoare au devenit obiecte de comerț pentru niște trănitori nesățioși, susținuți spre rușina bisericii de o clică coruptă și lipsită de ori-ce simț omenesec.

Cred că nu e de lipsă a mai aminti vandalismul din mănăstirile noastre, deoarece-ce în privința aceasta s'au publicat atâtea, aproape în toate foile, încât ai socoti, că sînt de ajuns a pune întreaga dieceșă în picioare, spre delăturarea ciumei ce ne amenință cu nimicirea.

Și ce să vezi? La noi în Bucovina, din ce stau lucrurile mai rău, cu atîta-i și neapăsarea mai mare. Unde zace cauza, nu știu apriat. Atîta pot mărturis, că guvernul actual s'a asociat cu elementele cele mai nedemne, cu glodul națiunii pentru stîrpirea bisericii și perzarea neamului românesc. Înțar imploară „Gazeta Bucovinei“ ajutorul deputaților (Fericeit ești tu pămîntule, al cărui împărat e ficior de bun neam și boierii tîi mîncă în vremea sa, ca să se întărească și nu se vor rușina. Ecles. 1017), glasul cobitor al unui trist sfîrșit bate tot mai des și mai puternic la urechile noastre.

Dar' să ne abatem un moment de pe calea apucată și să ne îndreptăm earăși spre mănăstirea Putna, să mai vedem ce se petrece pe acolo.

Eată ce aflăm:

Administratorul actual, precum se s'voinește, viitorul metropolit al Bucovinei și al Dalmației, al cărui nume formează o pată neștersă în analele bisericii gr.-or. — căci până acum n'am avut nici un cas analog de procedere a guvernului spre degradarea bisericii noastre. Acuma se vede de abia cătă bunăvoință posedă guvernul pentru promovarea intereselor culturale ale poporului băștinăș, acuma când întrebunțează slăbiciunea, ambiția oarbă și copilărească a unei ființe, spre atacarea lucrurilor celor mai sfînte.

Noi rugăm cu insistență pe înalt preacuvioșia Sa să se mai cetească odată — dacă mai poate — evanghelia lui Luca și să cugete bine asupra cuvintelor Mîntuitorului, cari în loc să le propage și să le implante în inima drept credincioșilor, le profanează însuși. (Sudind-l pe el diavolul la un munte înalt i-a arătat lui toate împărățiile lumii într'o clipă de o oară. Și a zis lui diavolul: Ți voi da puterea acestor toate și mîrirea lor, că imi este dată, ori-cărui voi vrea, o voi da. Deci de te vei închina înaintea mea, vor fi toate ale tale. Și răspunzînd Isus a zis lui: „Fugi dela mine, satano, că scris este: Domnului Dumnezeu tău se te închini și a celuiia unuia se servești“).

Aceste cuvinte nu-l îndeamnă nici decum pe vicarul general, se-și plece capul sub enuta guvernului, nici se fie o unealtă în mîna contelui Goess, care, precum reiese din toată activitatea sa de până acum, nu-i bucuros de un progres al bisericii orientale și mai ales al națiunii române.

Administratorul actual, am zis, inspectorul mănăstirilor, inspectorul pentru învățămîntul religios în școalele noastre, ce ironie! asupra acestui punct vom mai reveni altă-dată, trimite pe episcopul său, arhimandritul Miron, care spre fericirea Românilor s'a lăpădat de dinșii (acest titan a fost până acum Polon, Rutean, Român, ti mai rămîne să treacă în puterea talentului sau la legea turcească), dimpreună cu un concipist guvernial, se lee în seamă mănăstirea Putna, cu ocaziunea strămătării arhimandritului Coțub, în aceeași calitate la Dragomirna.

Aci vom înșira numai vre-o câteva din nenumăratele încriminațiuni, față de arhimandritul Coțub.

E foarte interesant, cum a știut acest prior a conduce mănăstirea în interesul pungei proprii, bătîndu-și joc de lucrurile cele mai sacre.

E prea bine cunoscut, cum a stors venerabilul proistos pe bieții monahi de parale, deschizînd chiar însuși o cafenea în mănăstire. (Cei-ce vreau a se îmbogăți, cad în tentațiune, în curse și în poște multe fără de treabă și vătămătoare, cari cufundă pe oameni în perire și în perzare. Ca rădăcina tuturor răutăților este iubirea de arginți, care unii pofîndu-o, au rădăcit dela credință și s'au pătruns de dureri multe. Tim. 6, 9).

Mare senzațiune a produs următoarea descoperire:

De mult încă se vorbește de un Jidan în Iași, în a cărui posesie se află și odoare din mănăstirea Putna. La predare s'a constatat lipsa unei mulțimi de ornate, fiind înțelpeat Preacuvioșia Sa a răspuns, că fiind ornate foarte vechi le-a ars (?) (horribile auditu!) Rămîi desilusionat vîzînd starea desolată a edificiilor murdare și pîngărite, te umple amărăciunea, te apucă furia dacă consideri, că înainte cu trei ani, cinstitul arhimandrit a primit o sumă foarte mare pentru repararea bisericii mănăstirești, care în starea de astăzi se poate compara numai cu un staul. (Nu dați cele sfînte cănilor, nici aruncați mărgăritarii vostri înaintea porcilor, ca nu cumva să-i calce în picioarele lor. Matei 7, 6).

Comisiunea, în loc să controleze actele mănăstirii cu toată serioșitatea, a aflat de bine a-și îndrepta atențiunea sa la veselii și plăceri sensuale; în loc să controleze bibliotecă, carte după carte, a căutat să se mîntue de această sarcină cît mai de grabă, în modul cel mai neglijent. Cîte cărți vor fi lipsind, nu știe nimeni, afară poate de venerabilul arhimandrit Coțub.

În avere mănăstirii se află și păduri întinse, cu toate acestea nu s'au aflat în mănăstire nici lemne de ars, cine cunoaște însă Rădăușul, poate lesne vedea în ale cui mîni a intrat și această parte din avere. (Mai de ales este un nume bun decât avuție mare și bunăvoință decât aurul și argintul. Sol. 6, 7).

De vre-o economie nici vorbă; deși nu s'au aflat de loc, sau cari s'au zărit impropriați prin cele coloane, erau putrede și stricate.

Toate marginile însă, întrece mîndria cumplită în toate locurile. Priorul mănăstirii a primit parale pentru 6 până la 8 servitori, cari n'au fost susținuți!

Te pune în uimire obrazul priorului care cuteza a conduce oaspeții la mormîntul lui lui Stefan, care, grație îngrijirii sale, nu se mai cunoaște sub colbul și tîna așezată de atîta timp.

N'aud Românii bucovineni blăstîmul lui Stefan, care ridicîndu-se din mormînt primește plin de înțrîstare la acest petec de pămînt, a cărui susținere pentru neamul său a format gloria sa: Voi munți ai Ghibboi! Nici roua, nici ploaia să nu cadă pe voi, nici câmpi roditoare să se aple pe voi, că acolo a fost pîngărit scutul vitejilor, scutul lui Saul neuns cu oleu. Sam. 21.

Merităm acest blăstîm, căci prea ne-am încrezut în darurile Danaizilor, în loc să ne consolidăm în lăuntrul nostru și să respingem ori-ce amestec al veneticiilor în afacerile no-

stre; triste timpuri am ajuns, când nu se iertat nici a purta numele de Român în țara noastră; dar' speranța într'un viitor mai bun nu trebuie încă s'o pierdem.

Noi pretindem dela guvern conform împlinirii datorințelor noastre față de stat și asemenea așteptării a trudei noastre, noi pretindem drepturi egale cu celelalte confesiuni, drepturi garantate prin lege.

Și dacă niște ampoliați străini, fără inimă pentru țeară, neavînd înaintea ochilor interesul statului, caută a se ridica pe spatele poporului român, neconsiderînd ca prin această atare a parte însemnată din temeliea statului, îi vom scoate fără rezervă la iveală, li-o vom lua până unde merge răbdarea Românilui, care plătește biruri grele și-și dă ca tribut sîngele său pentru existența unui stat, în ale cărui cadre nu mai are loc elementul român dîndu-și părerea unor politicieni miopi.

Acuma mai am o vorbă cu vicarul general, ca să-l înțelegem întregi din ceea ce dă pe seama mîndriei și a intereselor de dragul mitrei.

Pofta înțelepciunii dăce la împărăție mulțimea înțeleptilor mîntuie este lumii împăratului înțelept este buna întărire a poporului. Sol. 620.

Pe ziua de cinci Decembrie se adună delegații decanatelor pentru deliberarea casului trist întîmplat cu tipografia arhiepiscopicească. Se aude că atunci va fi înțînțat „Ala Prea Cuvioșia Sa despre numirea sa de metropolit ca să fie constrîns preoțiunea adunată la felicitarea unui cap bisericesc impus de guvern fără mustrare de cîuget unei dieceș pline de indignare. Vom vedea, ori de va fi și aceasta în stare contele Goess să o sufere sau să o facă!“

Ca fiu credincios al bisericii și a națiunii mele, ca preot ortodox înaintat deși în etate, îndreptînd privirile mele asupra trecutului și a prezentului cuget și la viitorul acestui popor maltrat pentru nevinovăția sa.

Rele semne se arată; tîrzie morală nu avem; obrăznicia dușmanilor a ajunsulmea; se apropie acum ultimul stadiu decisiv pentru existența noastră.

Ortodoxul.

CRONICĂ

Sibiu, 2 Decembrie n.

Din cauza sfînteii sîrbători de mîne, numărul proxim al foi noastre va apărea numai Mercuri seara.

„Reuniunea română de muzică“ din Sibiu și-a ținut ieri adunarea generală, ce era după statute, să se țină în Octombrie. În discursul său de deschidere, dl George Dima, president, a arătat cauzele pentru care nu s'a ținut adunarea la timpul obicinuit. A constatat cum în acest al 17-lea an al existenței sale Reuniunea progresează din ce în ce. S'a exprimat apoi mulțumiri călduroase eminentului director al Reuniunii, dlui Dima s'a aprobat și primit raportul și proiectul de buget, ear' la urmă s'a ales comitetul, în care schimbare puțină s'a făcut, alegîndu-se tot cel de an, doar' că s'a primit cu regret și exprimarea mulțumirilor pentru prestațiunile de până aci demisiile dlor Dr. Șpan, secretar și Emil Borgia, arhivar.

Alegere de deputat în Faget. Ni-se scrie, că pentru alegerea deputatului în Faget, care se va ține în Decembrie, se fac mari ilegalități. Fibireul a publicat de curînd primarilor comunale, că fiecare alegător român va primi 1 fl. 50 ca preț al tradării. Plugarii români, chiar și cei cu avere de 10.000 fl. numai de primari și notari ascultă. Lăm cu regret notiță despre acest lucru și sperăm că preoții nostri își vor da toată silința să deștepte din amorțeală poporul retăcit.

Invătătorii și politica. Punctul de vedere al organului metropolitan din Sibiu, în chestiunea politicească făcută de invătătorii il știm: el este îndreptat contra partidului național, cerînd ca invătătorii să nu spriginească lucrările lui. Organul din Blaj, „Unirea“, scrie în această chestiune următoarele: „Dacă în școală ei se vor ține strict de planul de învățămînt prescriș de autoritatea lor școlară confesională; dacă nu vor folosi alte manuale ori recușite școlare, decât cele aprobate de superioritatea bisericească-scolară; dacă vor elimina din școale manualele ori recușitele oprite de guvern: atunci pentru ținuta lor ca invătători în școală nu vor avea nici o neplăcere, sau și dacă se va încerca cineva să-și asuprească, vor afla totdeauna apărători în superioritatea lor bisericească-scolară, care nu poate denega sprijinul și scutul său celor, cari își împlinesc datorința. În direcțiunea aceasta invătătorii trebuie să capete mîna de ajutor și dela inspectorii școlari confesionali și dela parohi ca directori de școală. Acestia trebuie să țină în evidență toate ordinațiunile eminate dela autoritatea superioră școlară cu privire la organizarea școalelor și despre cuprinsul lor să în formeze deplin pe invătători, și mai vîrt pe invătători mai tineri, cari nu pot avea cu noștință despre cele-ce s'au ordnuit cu privire la școale cu mai mulți ani înainte.“

După povestirea unui cas de persecuție pentru folosirea globului terestru de Telke (I)

Publicațiune.

Tragerea pentru clasa a doua a loteriei maghiare de clasă începe la 6 Decembrie și durează până la 14 Decembrie.

Până mai sînt la dispoziție, se vînd sorturile cu prețurile de:

80 coroane pentru un sort întreg,

8 coroane pentru o zecime de sort,

4 coroane pentru o douezecime de sort,

la colectanții cunoscuți, care dau totodată și toate informațiunile dorite. Comandele ne rugăm să se adreseze acestora (nu nouă).

Budapesta, 1 Noembrie 1895.

Direcțiunea loteriei maghiare de clasă.

Deja

la 6 până la 14 Decembrie 1895

se va ține

marea tragere de câștiguri

a

LOTERIEI MAGHIARE DE CLASĂ

la care se vor trage **21499** câștiguri de bani în suma totală de

4 milioane 332.000 coroane

între care o premie de 600.000, câștig. de 400.000, 200.000, 100.000, 50.000 coroane etc. etc.

Cel mai mare câștig
în cazul cel mai norocos

UN MILION coroane.

Sorturi: întreg fl. 40.— zecime fl. 4.—
jumătate fl. 20.— douezecimi fl. 2.—

(Pentru porto se plătește 5 cr., pentru scrisori recomandate 15 cr., pentru lista de trageri 10 cr.)

recomandă și expediază pe lângă mandat postal, sau pe lângă rambursă

Carl Heintze, colector principal, Budapesta, Servitenplatz 3.

Pentru a pute corespunde așteptărilor onorabilului public de a oferi, în cas când se cumpără sorturi mai multe, șanse mai mari prin diversitatea numerilor, expediez, când se vor cumpăra cel puțin 5 sorturi (întregi, jumătate, zecimi, douezecimi) sau mai multe, **fiecare sort dintr'un număr de tot deosebit**, pe lângă aceleași prețuri originale de mai sus.

[8045] 7—7

Adresa telegr.: Lottoheintze Budapest.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sînt eu imputernicit. Expedez deci ori-și-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerare de fl. 6.60 și anume:

- 6 cutițe fine cu tăis veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru cașă, de argint patent american.
- 6 taze Victoria englezești.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopățiță pentru zăhar pisat.
- 44 de bucăți laolaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot cîpeta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni să nu lase deci privilegiul acesta admirabil și să-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată cu

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru toate gospodăriile mai bune. Se capătă numai la

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Gólcniczban (comitatul Szepes).

Și cu a doua expediție a celor 2 garnituri admirabile sînt pe deplin mulțumit și le voi recomanda și altora.

Ferdinand Dulla, capelan.

Olmütz, 1 Maiu 1892.

Sant foarte mulțumit cu expediția, care a întrecut pe departe așteptările mele.

Capitan Cz..., comanda pieții.

Publicațiune.

Cine voeste să cumpere o moară cu 3 petri minată (purtată) de un locomobil cu putere de 10 cai, două petri în periferie de 36 țoli, ear' una în periferie de 30 de țoli. Moara se află pe hotarul comunei Lopadea-maghiară (Magyar-Lapád), și se vinde din cauza neînțelegerilor ce s'au ivit între 3 părtași. Condițiunile de vânzare se pot afla la

[3122] 8—10

Mihail Radu,

proprietar,

în Szász-Ujfal. p. u. Nagy-Enyed.

„Olteana“,

cassă de economii, societate pe acțiuni în Viștea-inf.

Toți acei p. t. domni acționari, cari s'au însinuat la acțiuni nouă din a II-a exmisiune de acțiuni a acestei societăți și nu au acoperit întreaga valoare nominală a acestora, se fac prin aceasta atenți, că dacă până în 15 Decembrie st. n. a. c. la 12 ore din zi nu vor achita ratele restante, conform punctului 4 din prospectul de subscriere, vor perde dreptul la acele acțiuni și ratele plătite vor trece în fondul de reserve.

Viștea-inferioară, în 1 Decembrie 1895.

[3114] 1—1

Direcțiunea.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic T. L. Albini, Sibiu

Calendarul „Lumea Ilustrată“
pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu preț de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

O recomandare!

Între cei mulți întreprinzători români doresc a afla un individ, căruia să-și predau în arendă din 1 Ianuarie 1896, 1 Cafenea cu 2 biliarde, 1 sală de prânz, 1 culină credenz precum și 1 sală pentru baluri, concerte, teatre, nunți și alte adunări, toate acestea sînt din nou elegant arangiate, neavînd trebuință absolut de nici un alt obiect de a-și procura decât a solvi o arendă anuală de 800 fl. (opt sute fl.) și și aceea în rate după plăcere, ear' mobilierul întreg pe lângă inventar luat.

Odăile de pasageri, precum și vinul, berea și spirituoasele le dă subscrisul proprietar, din cari arendătorul primește dela vânzarea unei hectol. de bere 3 fl., dela 1 hecto vin 1 fl. și dela odăile de pasageri 5% dela toată suma încursă peste an, un favor ca și acesta mai bun nu se poate da recomandînd cu toată căldura celui întreprinzător român care se va afla a-l lua în arendă, pentru care și garantez pentru ori-ce perderi, numai să se plătească tot ce-i trebuiește la început e ca la facerea contractului să depună cautiunea de 800 fl. (opt sute florini).

Doritorii de a ave cele sus amintite să se adreseze la subscrisul până la 10 Decembrie a. c. în scris sau personal la casa locală și a se convinge, dînd totodată și informații de necesitate.

Prin această cred că mi-am găsit o datornică creștinească frățescă, preferînd mai înainte întreprinzătorii Români și numai atunci când nu se va afla nici unul, voi da unui străin, dintre cari și până acum în mai multe rînduri l-am avut.

Blaj, 27 Noembrie n. 1895.

Cu toată stima

Basil Turcu,
proprietarul otelului „Univers“.

[3301] 1—3

Berea sanitară de extract de maltă a lui Johann Hoff pentru bolnavi de piept și de stomac și contra indigestiunii

Tusea cronică, însemnia și lipsa de apetit
sînt înlăturate prin

Berea sanitară de extract de maltă
a lui Johann Hoff.

Ca dovadă servească publicațiunile celor însănătoșiți:

Domnului

Johann Hoff,

prin invenția sa numită după numele seu preparate și alimente vindecătoare de extract de maltă a lui Johann Hoff, consilier de comisiune, posesor a crucii c. r. austr. de aur pentru merite, Cavalier a mai multor orduri înalte, fabrica în Viena, Bräunerstrasse 8.

Novi lângă Fiume. Primiți întîmele și sincerele mele mulțumite pentru efectul ultimei expediții de 28 butelii din excelenta d-tale bere sanitară de maltă, care îi face ficei mele atât de admirabile servicii și o întărește în adevăr enorm, redându-i apetitul și somnul. Încă odată, stimate domnule, aducîndu-ți în numele ficei mele cea mai adîncă mulțumită pentru mijloacele d-tale excelente, rămân a d-tale recunoscătoare **Louise Merzlyak n. baronesa de Caballini-Ehrenberg**, văduvă de consilier c. r. de curte.

Brema. Prin acesia atestez, că extractul d-tale de maltă (berea sanitară) a avut asupra băiatului meu de 10 ani o înfrîngere atât de binefăcătoare, încât i-a înlăturat tusea cronică, de care a suferit.

Baron de Dankelmann, major.

Malz-Brust-Bonbons.

Spre bucuria mea Vă pot comunica, că flegma și tusea începe a dispărea încît am firma convingere, că prin întrebuițarea și mai departe a excelentului d-tale fabricat voi fi pe deplin restabil.

[2772] 4—5

A. Brunn, învătător în Neu-Zippnow.

Johann Hoff,

furnisor ces. și reg. de curte și furnisor a celor mai mulți suverani din Europa.

Viena, Graben, Bräunerstrasse 8.

Localuri de vânzare în Sibiu: G. W. Grohmann, Jahn și Fii, Misselbacher sen.

Justinian M. Grama,

BUDAPESTA,

comerciant en grossist și unicul specialist în produse de petrol.

Am onoare a avisa onorabilul public român, că dela **15 Octombrie a. c.** am primit din Pennsylvania (America) singurul deposit în specialitatea de petrol

[2980] 10—40

Kaiseroel-Petroleum,

marca „Imperator“ Type blanc, prima, neexplodabil, fără miros.

Cântar specific 0.805. — Punctul de aprins 40° Abestest.

Garantat cu 20 până 22% consumul mai puțin ca la petrolul indigen. Puterea flacării cu 15 până 18% mai intensivă.

Prețul fl. 32 per 100 chilogram netto, vămuit, exclusive Barel, franco, stațiunea drumului ferat ori-unde în Ungaria sau Transilvania. Netto cassa reluare (Nachname).

Canitatea cea mai mică este un Barel original circa 160 chilogram netto.